sise otse, mitwa wõtse, »poola-maalat" ostma. Sudeleke rela
mise pääl tõmmas meer pärgi ehk hõrnägu fülga pudela ümb
re, nind mõni luidse-täis Kallist rõõde Kallehtis poodi förmon
dule. Seda sunt Kaiko näten tehtse meer mõnt taarmanni
(karratit) tõmmata, — pääl Kodut Kristlik poodifadr mehele
förnega ja ütel: „Otsa hõigedu teda Ka nii kuespi, Kogoni tich
orja pereft. Ta om parhilla Kolme Kuninga mae takkoh, Koft
ni hõlpsa fija joosta ei ole. Voda, ma tsirka pudela täis!"
Meer sullet Ka poodi fadsa manifuft, jätt helwa hõidamada,
ja talli poodist turu platsi pääle, et muidega ütek Kodo saafe
minnä. Ta sear rahwaft pitse ütte ja töist tutwat — ja hänen
ru aig jõur Kätte, nina üts wana hall mehekene oste tõlle ma
nu, teret ja terwet teda ütelden: „Ole terwe, Koig, et ja mu
jela waõra rõhändi, minno Kolme Kuninga mae tadap
hõidamada jõti?! Tule nu perrä, ma tie fulle weidikse
kuwwa!" — Et rahwameer nü lahkerte ja fõbralikult Kõnel, up
Ka toine tema Kutsumist, ja otse Kegel sammul rahwamehe
perra lünapt rõllä, Saatskuwitsa poole, palo pääle, Kon üts
mätsikene, muide mitme sean üker tehrutedu olli. Sinnä
manu saijen, kei rahwameer Kuna jäla Kundsega mõtleb
Kolm Kõrda — ja sunt Kõrrow ower henda üles, Koft Kiwi
trepp mea ala läts, mida pitse rahwameer een, ja töine pro
olla oste. Kää pind kiwine-trepp sai otsa, nind mändse rah
töisse piddune sunt pimme Kos (Koridor) talli warta, selle otsan
jälle niisama sugune sunt randdeerow olli, Koft läti minnen
rahtsene ilen warta ralendas. Soalt sai kuld maad edasi
mintus, edimalt läbi trepitse mõtta pereft hõpitse, ja sis tulle
Kogoni Kullane mõts warta, Kon sunt, ütlemelt sunt maja
olli; rahwameer rühke õdwa sinnä, Kon ta oma Kodo ütet ole
rot. Ehk maja sullt muido torre ja sunt olli, et ole saal sig
sse Kõrd Kedagi muid seen, kui üts Kespeeline meisterrahwas,
Kes wõraft wäge lahkerte ja fõbralikult warta rõõt, nind pala mahti
talle teda and, et ta üt pealt-meelt rahetedu rõstimemine on,
ja et ta egan asjan, sünnolegi asjt, temalt nõnn nõusin, mis ettejõhus-

tõnn Kõrra silmitsemisse perrä todi Ka Kõige sugulse sõõgi ja
jõrgi lawwa pääle, ja nüüd üte rahwameet sõõrma, nina Kõsk Ka
omet hää-tegijat henda Kõrwale lawwa manu üstu. Mõnigi
sõõgi rahe pinduma sõõm-aig sai löbusalt mõõda paadetus
nind perasse mõnti Kullatsehe mõtsa jahile. Rahwameet silmitsesid
Kullatsit tsirka, sedo mala taske, Kuna tema Kõlaline ilopsit Kul-
latsit Kepikesi rahwale, mis noorisk sullatsitt punnesisk saas. But
oma lubage ei julga Ka neisk üttegi wõtta, a Kipsu. Ka se tõhtsa.
Kui rahwameet hulga tsirka meha lasknud olli, ja nõnle mõtlimbste
hää sõõl tõus sai, tullewa nenna Kodo tagasi, Kon jällegi sõõdus
ja jõudus sai. — Seasft nadal wõõras, häbelewa Kõlaleisse Kondlet
Kodo minnisk Kõnelema, mida rahwameet Ka hääs Kitt, end seda
sügi hommelse jätt, et sis porat aig om, minnema naada.

Õdangulk mõnti magama, Kuna noor Kõlaline salamahti pernasse
Kambrela weel jätule lät, Ka tõlle teeda andma, et ta hommen Kodo
mõtles minnä. Naisterahwas ütel: „Kui hommen sulle weel midagi
hääd teha, ondas sulle midagi hää Kõti täus Kulda; end ma tija,
mis sull Kõige armsamk ja Kallimb om, twod ja Kipsu. Kae sääl nüü-
du pääl om raäga suur kuld kohesik sääl om noori, sääl ranna, mitme
tuhanda Kauba Kroon, end sina Kipsu hendale üte suur welge ruum, Kel
tõisik kohesik wele dää. Sus om Norgide jälguga. Kogoni Kõhn ja Kui-
radene. Ka welise tus hendale, ma tija, ta om su Kõige Kallimb
waranduse maa pääl."

Võõras temast naisterahwast, nind lät omma Kambreke magama.
Hommogutt tulli üles, sõõ, jõudi jällegi, nina pääle Kõigi ehte
Kõlaline Kodo minemä. Rahwameet sai võõra Kulda Keldereke,
Kon ütlemata palju Kulda, sääl suurem salwen, sääl Kollega sääl
ja sääl maan olli; nii et Kõlaleisse silmä seda näten Kõrwas
tätsiva. Rahwameet Kask võõrast üttes ja töisk Kulla-Kotti Kergahütte
Kogoni jõudu pitse, hää Kõrtangulise Kott Kätte sai. Selle pääle tähen-
den ütel rahwameet: „Noh, sõig, võta sis hinele hää-tegemise palgas!"
Ehk noorel mehel Kuld Külb Kellet ja ommad olli, sõõgi tulli tälle
naisterahwa ennetsus meelde ja ta ütel Kõwerdellen ja pääd Kõhwitsen:
„Ei, Kulla rahwameet, ma pelgsi üks midagi muud, Kui Kulda!"
Rahwameet timmal ollge ja ütel: „Hää sääl sõig, Kõik peast ka saama,
mis sull innegi om. Minnä mulle!" Kõlaline Kotti: „Ella pallesi
ütte Kobesk Kodo sõita!" „Või Ka sulle Kobesk anda, end võtta sis sie Kulla
Kott Ka välla, sis saat ta sis sul pääle Kanda!" ütel rahwameet Kulla Kõti
pääle nüüdsten, ja nad tullewa sulla Kelderesk välla, nina lätsiva suure
Kolorte Kaija manu, Kon rahwameet Kõige paremlik Kobesk nüüdsi ja pasa,